HELSINGIN FILHARMONINEN KUORO

PYHÄINPÄIVÄN REQUIEM

ANTONÍN DVOŘÁK: REQUIEM

TI 27.10. KLO 18.00
Lappeenranta-sali

TO 29.10. KLO 18.00
Mikkelin Mikaeli

PE 30.10. KLO 19.00
Temppeliaukion kirkko

SAIMAA SINFONIETTA

MINNA-LEENA LAHTI, sopraano
PIHLA TERTTUNEN, altto
TUOMAS MIETTOLA, tenori
JANNE SIHVO, basso

ERKKI LASONPALO, kapellimestari

HELSINGIN FILHARMONINEN KUORO
Kuoron valmennus: Tommi Niskala, tait. joht.

LAPPEENRANNAN KAUPUNGINORKESTERI

MIKKELIN KAUPUNGINORKESTERI

Pyhäinpäivän Requiem

Saimaa sinfonietta

Minna-Leena Lahti, sopraano
Pihla Terttunen, altto
Tuomas Miettola, tenori
Janne Sihvo, basso

Erkki Lasonpalo, kapellimestari

Helsingin filharmoninen kuoro

Tommi Niskala, kuoron valmennus

Ohjelma / Program

Antonín Dvořák (1841 – 1904)
Requiem

I

1.	Requiem aeternam	(Solistit ja kuoro)
2.	Graduale	(Sopraano soolo ja kuoro)
3.	Dies Irae	(Kuoro)
4.	Tuba mirum	(Solistit ja kuoro)
5.	Quid sum miser	(Solistit ja kuoro)
6.	Recordare, Jesu pie	(Soolokvartetti)
7.	Confutatis maledictis	(Kuoro)
8.	Lacrimosa	(Solistit ja kuoro)

II

9.	Offertorium	(Solistit ja kuoro)
10.	Hostias	(Solistit ja kuoro)
11.	Sanctus	(Solistit ja kuoro)
12.	Pie Jesu	(Solistit ja kuoro)
13.	Agnus Dei	(Solistit ja kuoro)

Tervetuloa konserttiin!

Antonin Dvorakin vokaalimusiikki jää usein etäiseksi, sillä merkittävä osa siitä on tsekin kielellä, eikä se siksi - ehkäpä Rusalkan laulua lukuun ottamatta - ole muihin ajan säveltäjiin verrattuna kovinkaan tunnettua. Mutta ei olisi ihme, jos Requiemin sävelkieli resonoisi myös suomalaisessa mielenmaisemassa. Syvän pehmeään b-molliin nojaavat alku- ja päätösosat ovat syvällisen hartaita. Muutenkin koko Requiem on muodoltaan vakaa kuin perisuomalainen luonne: tunnelman ja karaktäärien vaihtelut on sävelletty hillitysti, mutta silti tehokkaasti. Kansanlaulunomaiset melodiat ja paikoin varsin modaalinen harmoniamaailma tuovat mieleen Sibeliuksen tai Madetojan.

Tänä konserttikiertue on myös ensimmäinen Saimaa Sinfoniettan ja Helsingin filharmonisen kuoron yhteinen produktio. Solisteiksi olemme saaneet maamme eturivin nuoremman kaartin osaajia.

Requiem on oivallinen teos siksi, että se nostaa valokeilaan kaikkia lavalla olijoita. Vaikka kuoro tai solisti laulaisikin, saattaa musiikillinen tärkein asia olla jollain muulla soittimella tai laulajalla. Barokin ja klassismin ajattelun tapaan äänessä oleva vokalisti ei olekaan välttämättä enää "stara", vaan esimerkiksi kuoro voi olla ikään kuin urkujen taustaäänikerta.

Pyhäinpäivän aikoihin muistelemme edesmenneitä rakkaitamme. Yksi pyhän Raamatun teksteistä on Vuorisaarnan kuuluisa autuaaksijulistus, jossa Jeesus nostaa esiin sellaisia, jotka usein muutoin jäävät pimentoon. Samoin Dvorak nostaa vuorollaan jokaisen solistiksi. Roolit vaihtuvat, mutta loppujen lopuksi kokonaisuudesta muodostuu vakaa ja tasapainoinen. Kukin yksin, ja lopulta kaikki yhdessä.

Välkommen på konsert!

Antonin Dvořáks vokalmusik är ofta avlägsen, eftersom en betydande del av den är på tjeckiska, och därför – med möjligt undantag för Rusalkas sång – är den inte särskilt välkänd jämfört med andra tonsättare från tiden. Men det skulle knappast vara förvånande om inte Requiemets musikaliska språk också skulle resonera i det finländska sinnet. Inlednings- och avslutningssatserna, som lutar sig mot en djupt mjuk h-moll, är djupt andaktsfulla. I övrigt är också hela Requiems form stabil, som den typiska finländska karaktären: variationerna i stämning och karaktär är komponerade på ett återhållsamt men ändå effektivt sätt. De folksångsliknande melodierna och den stundtals ganska modala harmonivärlden påminner om Sibelius eller Madetoja.

Denna konsertturné är också Saimaa Sinfoniettas och Helsingfors filharmoniska körs första gemensamma produktion. Våra solister hör till de ledande unga talangerna i vårt land.

Dvořáks Requiem är ett utmärkt verk eftersom det ställer alla på scenen i rampljuset. Även då kören eller en solist sjunger något parti kan det viktigaste musikaliska skeendet höras i något annat instrument eller framföras av en annan sångare. Precis som i barock- och klassicistiskt musiktänkande är en sångares röst inte längre nödvändigtvis "stjärnan", utan kören kan också till exempel fungera som en grundstämma för orgeln.

Runt Alla helgons dag minns vi våra avlidna älskade. En av texterna i Bibeln är den berömda saligförklaringen i Bergspredikan, där Jesus lyfter fram dem som annars ofta lämnas i mörkret.

På samma sätt turas Dvorak om att höja alla till solist. Rollerna förändras, men i slutändan blir helheten stabil och balanserad. Var och en för sig, och i slutändan, alla tillsammans.

Tommi Niskala

Helsingin filharmoninen kuoro / Helsingfors filharmoniska kör

Antonín Dvořák (1841–1904)

Requiem kantaesitettiin vuonna 1891 juuri ennen Antonin Dvořákin uran suurinta kulminaatiopistettä. Vain vuotta myöhemmin hän otti vastaan New Yorkin Kansallisen Musiikkikonservatorion johtajan paikan ja muutti Yhdysvaltoihin, jossa syntyivät hänen maineikkaimmat teoksensa, sinfonia Uudesta maailmasta sekä koko sellokirjallisuuden arvostetuin teos, sellokonsertto h-molli.

Böömiläisen Dvořákin tie ylistetyksi säveltäjäksi oli kulkenut vaatimattomista oloista maineeseen ensin tšekkiläisessä, sitten saksalaisessa ja lopulta koko kansainvälisessä musiikkielämässä. Hänen isänsä oli teurastaja ja majatalonpitäjä, ja Dvořákin odotettiin jatkavan samalla uralla. Sitransoiton hallitseva isä ymmärsi kuitenkin myös poikansa poikkeuksellisen musiikillisen lahjakkuuden arvon ja myöntyi opettajien kehotuksiin tukea tämän muusikonuraa. Ehtona oli keskittyminen urkuihin, mutta tärkeimmän työpaikkansa nuori ja köyhä Dvořák sai Prahan oopperaorkesterin alttoviulistina.

Dvořákilla oli vain kahden vuoden muodollinen musiikkikoulutus, mutta orkesterissa hän imi itseensä kuuluisien mestarien teoksia ja tutki pakkomielteisesti niiden partituureja. Jo aiemmin hän oli huumaantunut Richard Wagnerista, jonka johdolla orkesteri myös esiintyi Dvořákin ollessa 22-vuotias. Vähitellen Dvořák omaksui yhä voimakkaampia sävyjä slaavilaisesta kansanmusiikista, ja ajan myötä hän loi sen pohjalta itselleen täysin omaleimaisen, syvällisen sävellyskielen.

Dvořákin läpimurto kotimaassa oli hänen patrioottinen kantaattinsa Valkoisen vuoren perilliset, joka sai haltioituneen vastaanoton Itävalta-Unkaria vastustavassa Tšekissä 1873. Hänen kansainvälisen maineensa ovenavaajana toimi kuitenkin Johannes Brahms, joka istui tuolloin wieniläisen sävellyskilpailun tuoma-ristossa. Dvořákin voitettua kilpailun viisi kertaa Brahms suositteli häntä kustantajalleen, joka toivoi ajan tapaan yleisöön menevää kansanmusiikista ammentavaa pianomusiikkia. Dvořákin nelikätiset Slaavilaiset tanssit levisivätkin kulovalkean tavoin ympäri Eurooppaa, ja Brahmsista tuli Dvořákin ystävä ja ihailija.

Hurmoksellisimman suosion Dvořák saavutti Englannissa, jossa hänen ensimmäinen suuri kirkkomusiikkiteoksensa, monumentaalinen Stabat Mater, esitettiin myrskyisien suosionosoitusten saattelemana 1883–84. Teos sinetöi hänen kansainvälisen läpimurtonsa, ja myös ylistetty Requiem oli nimenomaan englantilainen tilausteos. Englannissa ihailtiin syvästi kuoromusiikkia, slaavilainen eksotismi kiehtoi kuulijoita, ja Dvořákin persoona valloitti yleisöt. Taiteilijana Dvořák oli nöyrä mutta määrätietoinen ja omanarvontuntoinen, ja hänen musiikillista tuotantoaan leimaavat ennen kaikkea ilo ja toivo.

Meditatiivisen Stabat Materin Dvořák sävelsi kaikkien kolmen vanhimman lapsensa kuoltua traagisesti pikkulapsina vain kahden vuoden sisällä 1875–77. Laulajavaimonsa Anna Čermákován kanssa hän sai myöhemmin vielä kuusi lasta. Avioliittoa on kuvattu onnelliseksi, mutta Dvořákin varsinainen nuoruudenrakkaus oli Annan vanhempi sisar Josefina, joka torjui säveltäjän tunteet. Vielä kuuluisaan sellokonserttoonsa 53-vuotias Dvořák lisäsi osan Josefinalle säveltämästään rakkauslaulusta kuultuaan tämän sairastumisesta ja kuolemasta.

Dvořákin yli kaksi vuotta johtama newyorkilainen konservatorio oli ajalleen edistyksellinen: sen rehtori oli nainen, ja oppilaitos salli opiskelijoikseen sekä naiset että mustat. Dvořák tutustui mustaan muusikkoon Harry T. Burleighiin, jonka laulamat mustien hengelliset laulut inspiroivat häntä sinfoniassa Uudesta maailmasta. Amerikassa Dvořák haaveili samanlaisen alkuperäiskansojen ja afroamerikkalaisen musiikin innoittaman kansallisen musiikkiperinteen luomisesta kuin nationalistisessa Euroopassakin oli tehty.

Dvořák sävelsi elämänsä aikana kymmenen oopperaa, mutta musiikillinen dramaturgia ei ollut hänen omin elementtinsä eivätkä useimmat teoksista jääneet elämään. Viimeisinä vuosinaan hän keskittyi silti erityisesti näyttämömusiikkiin ja myyttiseen symbolismiin. Hänen maailmankuulu onnettomasta vedenneidosta kertova oopperansa Rusalka näki päivänvalon vielä vuonna 1901, vain kolme vuotta ennen säveltäjän kuolemaa.

Heini Arjava

Kysymysten keskellä – Antonín Dvořákin Requiem

Jo kauan ennen Dvořákia lukuisat säveltäjät olivat tarttuneet sielunmessun ikivanhoihin teksteihin käsitelläkseen kuolemaa, tuomiota ja toivoa ikuisesta levosta; monet muut ovat tehneet samoin hänen jälkeensä. Jokainen merkittävä sielunmessu luo oman maailmansa: Mozartin, Berliozin, Verdin ja Faurén teokset eroavat toisistaan selvästi, ja myös Dvořákin teoksella on täysin oma luonteensa. Vaikka Requiem on mittasuhteiltaan monumentaalinen, jokaisen osan ilmaisu on omalla tavallaan syvän henkilökohtaista; teos ei niinkään tarjoa dramaattista näkemystä kuolemasta, vaan on pikemminkin mietiskelyä siitä, mitä kuolema merkitsee eläville.

Messu kuolleille ja eläville

Dvořák aloitti *Requieminsa* (op. 89) säveltämisen vuoden 1889 lopulla ja sai sen valmiiksi 31. lokakuuta 1890. Teoksen taustalla ei ollut henkilökohtainen läheisen menetys, vaan se sai alkunsa Birminghamin musiikkijuhliin liittyneestä tilauksesta, jonka pohjalta ajatus kuolleiden messusta vähitellen muotoutui. Teoksen ensiesitys oli Birminghamissa 9. lokakuuta 1891 Dvořákin itsensä johtamana.

Tuloksena oli yksi hänen laajimmista ja syvällisimmistä teoksistaan: lähes sadan minuutin kokonaisuus neljälle solistille, kuorolle ja suurelle orkesterille. Pelkkä laajuus kertoo kuitenkin vain vähän Dvořákin *Requiemin* luonteesta. Siinä ovat läsnä *Dies iraen* kauhu, viimeinen tuomio ja värisyttävä kysymys *Quid sum miser?* – mitä minä kurja silloin sanon? Mutta pelko ja tuomio ovat vain osa sen maailmaa. Niiden rinnalla kuullaan rukousta, hellyyttä, lohdutusta ja toivoa.

Ehkä juuri siksi teos tuntuu niin syvästi inhimilliseltä. Dvořák ei lähesty kuolemaa pelkkänä katastrofina eikä tee Requiemista teatraalista spektaakkelia. Musiikki tuntuu kääntyvän sisäänpäin ja pikemminkin esittävän kysymyksiä kuin julistavan valmiita vastauksia. Ikivanhat latinankieliset sanat muuttuvat pohdiskeluksi kysymyksistä, jotka eivät kuulu vain kuolleille vaan mitä suurimmassa määrin eläville: Mitä meistä jää jäljelle? Mitä olemme tehneet meille annetulla elämällä? Mitä voimme toivoa, kun tuo elämä päättyy?

Edes teoksen päätös ei tarjoa kysymyksiin yksinkertaista vastausta. Äänet kulkevat kohti ikuista valoa, mutta orkesteri palaa lopulta siihen synkkään sävelmaailmaan, josta teos alkoi. Lohdutus on läsnä, mutta kuolevaisuus ei ole kadonnut. Usko ei poista kysymyksiä – sen sijaan Dvořákin musiikki tarjoaa kuulijoille kielen, jolla ne voidaan esittää.

1890-luku – luottamuksen ja epävarmuuden aikaa

Dvořák sävelsi *Requieminsa* poikkeuksellisena hetkenä Euroopan historiassa. Monille eurooppalaisille 1800-luvun viimeiset vuosikymmenet näyttivät todistavan lähes rajattomasta edistyksestä. Rautatiet halkoivat mannerta, höyrylaivat yhdistivät sen muuhun maailmaan, sähkö muutti kaupunkeja ja teollistuminen arkista elämää. Tiede avasi maailmaa tavalla, jollaisesta aikaisemmat sukupolvet olivat tuskin osanneet uneksia. Kaikki tämä tuntui lyhentävän välimatkoja ja samalla haastavan aiempien vuosisatojen käsityksiä.

Se oli myös vahvojen aatteiden aikaa. Kansalliset liikkeet muovasivat eurooppalaisia identiteettejä, ja Dvořákin kaltaiselle tšekille nouseva kansallinen kulttuuri saattoi merkitä kansallista ja kielellistä vapautumista. Liberalismi, sosialismi, nationalismi, positivismi ja tieteellinen materialismi tarjosivat keskenään kilpailevia näkemyksiä yhteiskunnasta ja ihmisestä. Samalla vanhoja varmuuksia alettiin kyseenalaistaa. Darwin oli mullistanut keskustelun ihmisen paikasta luonnossa, moderni raamatuntutkimus haastoi perinteisiä käsityksiä, ja Friedrich Nietzsche oli vain vähän aikaisemmin esittänyt provosoivan julistuksensa ”Jumalan kuolemasta”.

Tähän muuttuvaan aatemaailmaan Dvořák toi jotakin hyvin vanhaa: Requiemin, latinankielisen kuolleiden messun. Euroopan katsoessa luottavaisesti tulevaisuuteen Dvořák puolestaan turvautui sanoihin, jotka olivat kulkeneet eurooppalaisten mukana vuosisatojen ajan. *Requiem aeternam dona eis, Domine* – anna heille ikuinen lepo, Herra. Uusi teknologinen aikakausi ei ollut hävittänyt vanhoja kysymyksiä.

Edistys ei myöskään poistanut synkempiä voimia eurooppalaisesta elämästä. Teollistuminen toi ennennäkemätöntä vaurautta ja uusia mahdollisuuksia, mutta myös yhteiskunnallisia mullistuksia ja eriarvoisuutta. Nationalismi vapautti kansoja ja edisti kansallisia kulttuureja, mutta se myös saattoi erottaa niitä toisistaan. Eurooppalaiset imperiumit lähestyivät valtansa huippua, minkä seurauksena suurvaltojen keskinäinen kilpailu ja sotilaallinen varustautuminen kiihtyivät. Dvořák ei koskaan saanut tietää, että vain kaksikymmentäkolme vuotta hänen *Requieminsa* ensiesityksen jälkeen Eurooppa ajautui tuhoisaan maailmansotaan – Dvořák kuoli jo vuonna 1904.

Entä tänään?

Olisi liian yksinkertaista väittää, että oma aikamme toistaa Dvořákin aikaa. Historia ei kertaa itseään niin suoraviivaisesti, mutta ehkä jonkinlainen kaiku on kuultavissa. Mekin elämme nopean edistyksen kiehtovaa aikaa. Tekoäly, kommunikaatio ja muut nopeasti kehittyvät teknologiat lupaavat muuttaa elämäämme tavoilla, joita olemme vasta alkamassa ymmärtää. Samaan aikaan sota on palannut Eurooppaan, geopoliittinen kilpailu kiristyy, yhteiskunnat pirstaloituvat ja odotukset, jotka vielä vähän aikaa sitten näyttivät pysyviltä, ovat muuttuneet epävarmoiksi.

Ehkä juuri siksi Dvořákin *Requiem* kykenee yhä puhuttelemaan meitä vielä 135 vuotta ensiesityksensä jälkeen. Se ei kerro meille, mihin poliittiseen järjestelmään meidän pitäisi luottaa tai mikä teknologia tulee muovaamaan tulevaisuutta. Se kysyy vanhempia ja vaikeampia kysymyksiä – kuolevaisuudesta ja pelosta, syyllisyydestä ja armosta, menetyksestä ja toivosta. Lokakuussa 1891 Birminghamissa yleisö istuutui kuulemaan, kuinka Dvořák esitti nuo kysymykset musiikin keinoin. Lokakuussa 2026 me istuudumme kuulemaan ne uudelleen.

Maailma noiden kahden illan välillä on muuttunut lähes tunnistamattomaksi.

Kysymykset eivät ole. Pertti Woitsch

****

Lisää tietoa Antonín Dvořákista ja hänen musiikistaan: https://www.antonin-dvorak.cz/en/.

MIKKELIN KAUPUNGINORKESTERI

LAPPEENRANNAN KAUPUNGINORKESTERI

Saimaa Sinfonietta on Mikkelin ja Lappeenrannan kaupunginorkesterien yhteiskokoonpano. Siinä Mikkelin kaupunginorkesterin 12 jousisoittajaa ja Lappeenrannan kaupunginorkesterin 21 muusikon ”minisinfonietta” yhdistyvät kahden Saimaan rannan kaupungin wieniläisklassiseksi sinfonietta-kokoonpanoksi.

Saimaa Sinfonietta -yhteistyötä on tehty vuodesta 2006 lähtien. Vuosittain orkesterit toteuttavat neljä yhteistä orkesteriperiodia, joissa konsertit soitetaan sekä Mikkelissä että Lappeenrannassa. Kotikaupunkiensa lisäksi Saimaa Sinfonietta on konsertoinut mm. Savonlinnassa, Pieksämäellä, Imatralla ja Pietarissa sekä vieraillut Neljän tuulen festivaalilla Levillä.

Yhteistoimintamalli on osoittautunut hedelmälliseksi ja kustannustehokkaaksi: yhteiskokoonpanolla pystytään tarjoamaan kuulijoille pääsy laajemman ohjelmiston äärelle. Samalla molemmat orkesterit kuitenkin säilyttävät vahvan paikallisen identiteettinsä omien kaupunkiensa orkestereina, ja huolehtivat alueellaan monipuolisesta tarjonnasta ja yleisötyöstä.

Saimaa Sinfoniettaa luotsaa kapellimestari Erkki Lasonpalo, joka aloitti vuonna 2020 Mikkelin kaupunginorkesterin pääkapellimestarina ja Lappeenrannan kaupunginorkesterin taiteellisena johtajana.

Orkesteri

I viulu
Jyrki Lasonpalo
Klaus-Peter Haav
Elias Nyman
Alina Hiltunen
Lazar Nikolic
Nea Toivonen
Aleksi Kotila
Eeva Vesamäki

II viulu
Lauri Kotila
Juan Pablo Sanhueza
Heidi Lehtoranta
Jaana Kauppinen
Harri Forsten
Boguslaw Kobierski

Alttoviulu
Sari Nevanko
Markus Sarantola
Camille Briotett
Rosa Parada

Sello
Sakari Kivinen
Eeva-Maria Sälevaara
Heikki Hotti
Jarkko Launonen

Kontrabasso
Kari Ovaskainen
Helka Seppälä

Huilu
Tiina Heinonen
Mari Uusitalo

Oboe
Santeri Kaksonen
Mika Suihko

Klarinetti
Jorma Lautanen
Lauri Vaahtoranta

Fagotti
Lisa Huh
Sari Seppelin

Käyrätorvi
Iida Tunkkari
Oda Tarheim
Pyry Kannisto
Venla Ulmala

Trumpetti
Jere Laitinen
Lauri Ronimus

Pasuuna
Henrik Kolehmainen
Aino Raula
Jesus Moreno Miras

Patarummut
Juho Rasimus

Erkki Lasonpalon kapellimestariopinnot alkoivat Jorma Panulan nuorisokapelli-mestariluokalla 2007 ja jatkuivat vuodesta 2008 Sibelius-Akatemian kapellimestari-luokalla professori Leif Segerstamin johdolla. Kapellimestaridiplomin Lasonpalo suoritti keväällä 2012 erinomaisin arvosanoin. Lasonpalo on vieraillut diplominsa jälkeen kaikissa suomalaisissa kaupunginorkestereissa, Radion sinfoniaorkesterissa, ja mm. Götenborgin ja Islannin Sinfoniaorkestereissa, Kokkolan Oopperassa sekä Suomen Kansallisoopperassa ja Kansallisbaletissa, Lontoon Philharmoniassa, Alicanten, sekä Malagan Sinfoniaorkestereissa, sekä sinfonietta Cracoviassa.

Lasonpalo toimi Heinäveden Musiikkipäivien taiteellisena johtajana vuosina 2014-2023. Lasonpalo aloitti keväällä 2020 Lappeenrannan kaupunginorkesterin taiteellisena johtajana sekä Mikkelin kaupunginorkesterin pääkapellimestarina. Keväällä 2023 Lasonpalo nimitettiin Mikkelin musiikkijuhlien taiteelliseksi johtajaksi. Vuodesta 2025 alkaen hän on toiminut Pori Sinfonietan taiteellisena johtajana. Lisäksi Lasonpalo on toiminut nuoriso-orkesteri Vivon taiteellisena johtajana, sekä Tapiolan nuorten Sinfonikkojen pääkapellimestarina. Lasonpalo esiintyy myös aktiivisesti viulistina. Levytyksiä Lasonpalo on tehnyt mm. Bis, sekä alba Records levy-yhtiöille.

Helsingin filharmoninen kuoro (HFK) on perustettu vuonna 2007. Kuoro on vakiinnuttanut asemansa yhtenä Suomen johtavista suurkuoroista. Kuoro tunnetaan rohkeista ohjelmistovalinnoista, ilmaisuvoimasta ja metallikkaasta soinnista. Viime vuosien ohjelmistoon kuuluvat muun muassa Verdin, Mozartin ja Brahmsin Requiemit, Klamin Psalmus ja Orffin Carmina Burana. Kuoro on nähty vuosina 2018-2023, myös ooppera- ja operettiproduktioissa heittäytymässä milloin Puccinin Turandotin, Lehárin Giudittan, Verdin Don Carloksen tai Bernsteinin Candiden kuorokohtauksiin. Syksyllä 2023 HFK vieraili Suomen kansallisoopperan ja -baletin Verdin Messa da Requiem -produktiossa. Kuoro esitti saman teoksen syksyllä 2024 Helsinginkadun filharmonikkojen kanssa ja piti perinteisen uuden vuoden konserttinsa Tuomiokirkossa uudenvuoden aattona 2024. Keväällä 2025 kuoro esitti kolme Brucknerin kantaattia ja Mozartin Requiemin Kallion kirkossa osana Kuoromusiikin kausikonsertteja sekä Puccinin Messa di Glorian Kallion kirkossa. Kuoro esitti kevätkauden päätteeksi Beethovenin yhdeksännen sinfonian yhdessä Helsinginkadun filharmonikkojen kanssa heidän 80-vuotisjuhlakonsertissaan Musiikkitalolla.

HFK teki syyskaudella 2026 yhteisproduktion Agora Music Collegiven kanssa ja esitti Temppeliaukion kirkossa kolme Mendelssohnin kantaattia ja Brucknerin Requiem. Keväällä kuoro esitti konsertin joka muodostui tunnetuista oopperakuorokohtauksista sekä Helsingin Ritarihuoneella että Ahvenanmaalla Jomalan kirkossa.

HFK on tehnyt yhteistyötä lukuisten orkesterien kanssa, mm. Vaasan kaupunginorkesteri, Kirkkonummen kamariorkesteri, Pori Sinfonietta, Helsinki Sinfonietta, Ylioppilaskunnan soittajat ja Suomen kansallisoopperan orkesteri.

Kuoro on viime vuosina vieraillut Heinäveden musiikkipäivillä, Ilmajoen musiikkijuhlilla, Joroisten musiikkipäivillä, Kangasniemen musiikkiviikoilla ja Hamina Tattoossa. Vuonna 2015 vierailukohteena oli Exporose Grasse Ranskassa.

Kuoroa voi kuulla säännöllisesti Helsingin tuomiokirkon jumalanpalveluksissa. Lisäksi kuorolaisten muodostamat pienryhmät juhlistavat tilauksesta niin pienempiä kuin isompiakin tilaisuuksia. HFK:n laulajat ovat musiikin opiskelijoita, ammattimuusikoita tai kokeneita laulun harrastajia. Kuoron taiteellisena johtajana on toiminut syksystä 2024 Tommi Niskala. Aikaisemmin taiteellisena johtajana ovat toimineet Jonas Rannila (2016-2024), Dani Juris (2012-2016) ja Hannu Norjanen (2007 - 2012).

Sopraano

Heini Arjava
Elena Barannikova
Judit Goda
Aita Kaaver
Minna Korpela-Rämö
Anita Kyönsaari
Miia Langhoff
Gabriela Morales Cruz
Suvi Nevanperä
Anni Nummila
Maisa Nuorkivi
Johanna Nuotio
Erja Nykänen
Liina Ockenström-Riskilä
Marjo Raina
Laura Saloniemi
Johanna Saranpää
Daria Staferova
Anna Takkinen
Katja Tammela
Aino Ventelä

Altto

Saara Ansamaa
Mia Aspegren
Rita Bergman
Laura Fagerhed
Kirsi Huhtinen
Heli Immonen
Maria Jaakkola
Arja Kalistaja-Tikka
Leena Kanerva
Anu Kyyhkynen
Reija Lampi-Parvela
Lauratuulia Lehtinen
Pirjo Manner
Arja Mehtälä
Kati Pennanen
Päivi Petäjämäki
Laura Pohjanpalo
Tuulikki Pöllänen
Hanna Rainio
Anni Rissanen
Viola Storm
Heidi Sume-Hänninen
Mirka Torpo
Tanja Vaskelainen
Eija Viitala
Liisa Woitsch

Tenori

Kai Grass
Juho Jämsä
Leo Jääskeläinen
Asser Kaksonen
Pekka Kamaja
Juuso Koski
Jaakko Kärki
Kalervo Mattila
Ari-Pekka Muilu
Niko Salmela
Aki Suomalainen
Heikki Tauriainen
Erik Tollander
Osmo Vartiainen

Basso

Stefan Hauk
Esa Heinonen
Pauli Huhtinen
Lars af Hällström
Peter Jungell
Ilkka Kalistaja
Janne Koskimies
Timo Lankinen
Hannu Laukkanen
Tapio Miettinen
Paavo Nisula
Timo Saloniemi
Jan Salvén
Carl-Johan Sandström
Jussi Sipilä
Gabriel Sundman
Jukka Väinölä
Pertti Woitsch

Tommi Niskala Alajärveltä opiskeli 1993–2005 pianon- ja urkujensoittoa Alajärven musiikkiopistossa ja jatkoi opintojaan syksyllä 2005 Sibelius-Akatemiassa, mistä valmistui musiikin maisteriksi keväällä 2011. Samana keväänä hän aloitti työt Helsingin Kallion seurakunnan A-kanttorina.

Tommi on monipuolinen muusikko ja esiintyy säännöllisesti urkurina, kuoronjohtajana ja tenorilaulajana rohkeasti musiikin tyylilajirajoja ylittäen. Pääaineenaan hän opiskeli kuoronjohtoa prof. Matti Hyökin oppilaana ja suoritti kuoronjohdon A-tutkinnon erinomaisin arvosanoin 2010. Urkujensoittoa hän on opiskellut Olli Porthanin ja Markku Hietaharjun sekä laulua Kimmo Lappalaisen oppilaana. Hän on täydentänyt opintojaan mestarikursseilla ja yksityisesti (Tatjana Hitrova, Georg Christoph Sandmann, musiikinjohto; Pierre Pincemaille ja Louis Robilliard, urut).

Tommi Niskala on Kallion Kantaattikuoron ja Suomen Lähetysseuran Safarikuoron taiteellinen johtaja. Hän on toiminut lisäksi Ilmajoen Musiikkijuhlien oopperan kuoromestarina ja Ylioppilaskunnan Laulajien varajohtajana sekä kuorojen ja lauluyhtyeiden kouluttajana. Helsingin filharmonisen kuoron johtajana Tommi aloitti syksyllä 2024.

Minna-Leena Lahti on kokkolalainen oopperalaulaja, jonka leipälajeja ovat erityisesti nykyooppera ja kirkkomusiikki. Hän valmistui Sibelius-Akatemian oopperakoulutuksesta diplomilaulajaksi jouluna 2019, voitti kansallisen Toivo Kuula -laulukilpailun elokuussa 2021 ja debytoi Suomen Kansallisoopperalla lokakussa 2023 W. A.Mozartin Don Giovannin Donna Elviran roolissa. Tammikuussa 2026 hän palasi Suomen Kansallisoopperan lavalle Toven roolissa Sebastian Fagerlundin kantaesitysoopperassa Morgonstjärnan. Lisäksi hänen roolikavalkadiinsa kuuluvat muiden muassa kantaesitysroolit Alkyone (Olli Kortekangas, Isfåglarna) ja Nuori Armi (Eeva Kontu, Armi, vahvan naisen muotokuva), monologioopperat Silkkiperhonen (Tuomas Kettunen, 2026) ja La testa d'Adriana (Raymond Murray-Schafer, 1978) sekä perinteisistä oopperarooleista muiden muassa Ensimmäinen nainen (Joonas Kokkonen, Viimeiset kiusaukset), Vitellia (W.A.Mozart, La clemenza di Tito) ja Micaëla (Georg Bizet, Carmen).

Lahti on opiskellut laulua Anitta Rannan, Raimo Niemikorven ja Hannu Niemelän ohjauksessa. Valmistumisensa jälkeen hän on jatkanut instrumenttinsa kehittämistä Monika Hauswalterin ja Wilma Vernocchin johdolla. Lahti laulaa, koska laulaminen on kivaa.

Pihla Terttunen on vantaalaislähtöinen mezzosopraano ja monipuolinen ooppera- ja konserttilaulaja. Vuosina 2018-2025 hän kuului Saksan Stralsundissa sijaitsevan Theater Vorpommernin solistikuntaan, jossa häntä on kuultu lukuisissa eri nimi- ja päärooleissa. Suomen Kansallisoopperassa hän debytoi syksyllä 2022, ja seuraavan kerran häntä kuullaan sen lavalla keväällä 2027 Maria Stuarda -oopperassa.

Terttunen on valmistunut oopperalaulun maisteriksi Tukholman Operahögskolanista ja suorittanut sitä ennen myös Muusikon tutkinnon Metropolian Ammattikorkeakoulussa Helsingissä. Hän on saavuttanut menestystä myös laulukilpailuissa – kesällä 2013 hän voitti Eero Rantala -palkinnon kansallisessa Timo Mustakallio -laulukilpailussa ja kesällä 2016 hänet palkittiin toisella palkinnolla kansainvälisessä Grandi Voci -kilpailussa Salzburgissa.

Tuomas Miettola (MuM) on Iisalmelaislähtöinen tenori, joka kuuluu ikäpolvensa kysytyimpiin oopperalaulajiin Suomessa. Vuonna 2022 tapahtuneen Kansallisoopperan debyyttinsä jälkeen hän on esiintynyt Savonlinnan Oopperajuhlilla, Oulun Kaupunginteatterissa, Tampereen Oopperassa sekä Jyväskylän Oopperassa. Hän on kantaesittänyt useita oopperateoksia ja vieraillut George Enescu Festivaaleilla, Herningin Oopperajuhlilla, Ilmajoen Musiikkijuhlilla, Kuhmon Kamarimusiikissa, Rauma Festivossa, Meidän Festivaalilla sekä Korsholman Musiikkijuhlilla.

Konserttilavalla Miettola on toiminut useiden orkestereiden kuten Tampere Filharmonian, Jyväskylä Sinfonian, Oulu Sinfonian, Vaasan, Lohjan, Lappeenrannan ja Mikkelin Kaupunginorkestereiden, Suomalaisen Barokkiorkesterin ja Lapin kamariorkesterin solistina.

Jorma Hynninen -taidepalkinnon lisäksi Tuomas Miettola on palkittu kansainvälisessä Havets Röst -laulukilpailussa toisella palkinnolla sekä Anders Wiklöfin nimeä kantavalla yleisöpalkinnolla. Lisäksi hänet on valittu Suomen Wagner-seuran ja Salzburgin musiikkijuhlien ystävien stipendiaatiksi.

Janne Sihvo on liminkalaislähtöinen musiikkipedagogi ja oopperalaulaja. Hän on syksystä 2022 eteenpäin työskennellyt oopperalaulajana Suomen Kansallisoopperassa, jossa on esiintynyt mm. seuraavissa rooleissa: Masetto (Mozart: Don Giovanni) ja Carlo V (Verdi: Don Carlo), sekä kaudella 2025-2026 häntä kuultiin Puccinin Toscassa Il Sagrestanona ja Fagerlundin Morgonstjärnan:ssa Ramsvikin roolissa. Keväällä 2027 hän debytoi Collinen roolissa Suomen kansallisoopperan La Boheme -produktiossa.

Sihvo aloitti ammatilliset lauluopintonsa OAMK:ssa vuonna 2015 Markku Liukkosen ja Maija Laurin johdolla, jonka jälkeen hän opiskeli Petteri Salomaan ja Kristjan Moisnikin oppilaana Sibelius-Akatemiassa, josta valmistui musiikin maisteriksi vuoden 2025 joulukuussa. Sihvo oli mukana vuoden 2025 Lappeenrannan valtakunnallisissa laulukilpailuissa, jossa voitti miestensarjan 1. palkinnon.

Requiem

Requiem aeternam

Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.
Te decet hymnus, Deus, in Sion,
et Tibi reddetur votum in Jerusalem.
Exaudi orationem meam,
ad Te omnis caro veniet.
Kyrie, eleison. Christe, eleison.

Graduale
Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.
In memoria aeterna erit justus,
ab auditione mala non timebit.

Dies irae
Dies irae, dies illa,
solvet saeclum in favilla,
teste David cum Sibylla!
Quantus tremor est futurus,
quando Judex est venturus
cuncta stricte discussurus!

Tuba mirum
Tuba mirum spargens sonum
per sepulcra regionum,
coget omnes ante thronum.
Mors stupebit, et natura,
cum resurget creatura,
judicanti responura.
Liber scriptus proferetur,
in quo totum continetur,
unde mundus judicetur.
Judex ergo cum sedebit,
quidquid latet, apparebit,
nil inultum remanebit.

Dies irae, dies illa ….

Tuba mirum spargens sonum..

Quod sum miser
Quod sum miser, tunc dicturus?
quem patronum rogaturus?
cum vix justus sit securus?
Rex tremendae majestatis,
qui salvandos salvas gratis,
salva me, fons pietatis.

Requiem aeternam

Herra, anna heille ikuinen lepo,
ja ainainen valkeus loistakoon heille.
Sinulle, Herra, kuuluu kiitosvirsi Siionissa,
ja Sinulle täytetään lupaus Jerusalemissa.
Kuule minun rukoukseni,
Sinun tykösi tulee kaikki liha (luodut).
Kristus, armahda. Herra, armahda.

Graduale
Anna heille, Herra, ikuinen lepo
ja ainainen valkeus loistakoon heille.
Oikeamielinen muistetaan ikuisesti,
hän ei pelkää pahoja uutisia.

Dies irae
Vihan päivä, se päivä hajottaa maailman
tomuksi, näin todistavat profeetat
David ja Sibylla.
Mikä vavistus silloin syntyykään,
kun tuomari saapuu tutkiakseen
kaikki tarkasti ja ankarasti.

Tuba mirum
Ihmeellisellä soinnillaan, joka kaikuu
hautojen valtakuntaan asti,
torvi kutsuu kaikki valtaistuimen eteen.
Kuolema ja luonto mykistyvät
hämmästyksestä, kun kaikki luodut
nousevat haudoistaan vastaamaan tuomarille.
Esiin tuodaan kirjakäärö,
joka sisältää kaiken sen,
minkä perusteella maailma tuomitaan.
Kun tuomari käy istumaan
paljastuu kaikki, mikä nyt on salattua,
mikään ei jää kostamatta.

Vihan päivä, se päivä hajottaa maailman ...

Ihmeellisellä soinnillaan, joka kaikuu

Quod sum miser
Mitä minä raukka silloin voin sanoa?
Ketä voisin anoa puoltajakseni? Kun
vanhurskaskaan ei voi olla varma kohtalostaan.
Vapisuttavan kaikkivallan kuningas,
Sinä, joka armostasi pelastat valitut,
pelasta minut, sinä laupeuden lähde.

Recordare, Jesu pie
Recordare, Jesu pie,
quod sum causa tuae viae,
ne me perdas illa die.
Quaerens me, sedisti lassus,
redemisti crucem passus;
tantus labor non sit cassus.
Juste judex ultionis,
donum fac remissionis,
ante diem rationis.

Ingemisco, tamquam reus,
culpa rubet vultus meus;
supplicanti parce Deus.
Qui Mariam absolvisti
et latronem exaudisti,
mihi quoque spem dedisti.
Preces meae non sunt dignae,
sed tu bonus fac benigne,
ne perenni cremer igne.
Inter oves locum praestra,
et ab haedis me sequestra,
statuens in parte dextra.

Confutatis maledictis
Confutatis maledictis,
flammis acribus addictis,
voca me cum benedictis.
Oro supplex et acclinis,
cor contritum quasi cinis;
gere curam mei finis.

Lacrimosa
Lacrimosa dies illa,
qua resurget ex favilla
judicandus homo reus.
Huic ergo parce, Deus,
Pie Jesu, Jesu Domine,
dona eis requiem sempiternam.
Amen.

Recordare, Jesu pie
Rakas Jeesus, muista,
että juuri minun tähteni tulit maailmaan,
älä hukuta minua sinä päivänä.
Sinä etsit minua uupumukseen asti,
sinä lunastit minut ristinkuolemallasi;
pelasta minut, ettei suuri työsi olisi turha.
Vanhurskas koston tuomari,
suo anteeksiannon lahja
tilinteon päivän tullessa.

Syyni tunnossa huokailen,
kasvoni punastuvat häpeästä;
Jumala, säästä katuvaista.
Sinä, joka annoit anteeksi Magdalan Marialle,
ja kuulit ryövärin rukouksen ristinpuulla,
Sinä olet antanut minullekin toivon.
Minun rukoukseni eivät ole kelvollisia,
mutta suo sinä hyvyydessäsi laupiaasti,
etten palaisi ikuisissa liekeissä.
Anna minulle paikka lampaittesi joukossa,
erota minut vuohista,
aseta minut oikealle puolellesi.

Confutatis maledictis
Kun tuomitset kirotut,
määräät heidät piinan liekkeihin,
kutsu minut siunattujesi seuraan.
Rukoilen nöyränä maata vastaan
painautuen, sydän tomuksi särkyneenä:
Huolehdi minusta loppuni hetkellä.

Lacrimosa
Kyyneliä täynnä on se päivä,
jona tomustansa nousee
syyllinen ihminen tuomittavaksi.
Armahda siis häntä, Jumala.
Laupias Herra Jeesus,
anna heille lepo ja rauha.
Aamen.

II

Offertorium
Domine Jesu Chiste, Rex gloriae.
Libera animas omnium fidelium defunctorum
de poenis inferni et de profundo lacu.
Libera eas de ore leonis, Domine Jesu Christe,
ne absorbeat eas tartarus,
ne cadant in obscurum.
Sed signifer sanctus Michael
repraesentet eas in lucem sanctam.
Quam olim Abrahae promisisti
et semini eius.

Hostias
Domine Jesu Christe, Rex gloriae.
Hostias et preces tibi laudis offerimus.
Tu suscipe pro animabus illis,
quarum hodie memoriam faciemus.
Libera eas.
Fac eas, Domine, de morte transire
ad vitam.
Quam olim Abrahae promisisti
et semini eius.

Sanctus
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus
Sabaoth!
Pleni sunt coeli et terra gloria tua.
Hosanna in excelsis!
Benedictus, qui venit in nomine Domini.

Pie Jesu
Pie Jesu, dona eis
requiem sempiternam.

Agnus Dei
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
dona eis requiem sempiternam.
Lux aeterna luceat eis, Domine,
cum Sanctis tuis in aeternum,
quia pius es.
Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.

II

Offertorium
Herra Jeesus Kristus, Kunnian Kuningas,
pelasta kaikkien kuolleitten uskovaisten sielut
helvetin piinasta ja syvyyden järvestä.
Pelasta heidät jalopeurojen kidasta,
älköön heitä nielkö Tuoni,
älkööt he vaipuko pimeyteen,
vaan lipunkantaja Pyhä Mikael
johdattakoon heidät pyhään valkeuteen,
jonka jo muinoin lupasit Aabrahamille
ja hänen siemenelleen.

Hostias
Herra Jeesus Kristus, Kunnian Kuningas,
Uhrit ja rukoukset
tuomme Sinulle kiittäen, Herra;
ota ne vastaan niiden sielujen puolesta,
joiden muistoa tänään vietämme,
suo heidän, Herra,
siirtyä kuolemasta elämään.
Jonka jo muinoin lupasit Aabrahamille
ja hänen siemenelleen.

Sanctus
Pyhä, pyhä, pyhä,
Herra Jumala Sebaot.
Täynnä ovat taivaat ja maa Sinun kunniaasi.
Hoosianna korkeuksissa.
Siunattu olkoon Hän, joka tulee Herran nimeen.

Pie Jesu
Laupias herra, anna heille
iankaikkinen lepo ja rauha.

Agnus Dei
Jumalan Karitsa, joka pois otat maailman synnin,
anna heille iankaikkinen lepo ja rauha.
Loistakoon heille ainainen valkeus, Herra,
pyhiesi seurassa iankaikkisesti,
sillä Sinä olet laupeus.
Anna heille iankaikkinen rauha, Herra,
ja loistakoon heille ainainen valkeus

TULEVAT KONSERTIT

Mikkelin kaupungin orkesteri

5.1.2026 ESTRADILLA MUSIIKKIOPISTON SOLISTIT klo 18.00 / Konsertti- ja kongressitalo Mikaeli
Ruut Kiiski, kapellimestari / Mikkelin musiikkiopiston solistit

19.11.2026 MAESTRO! MOZARTIA, KIITOS! Klo 18.00 / Konsertti- ja kongressitalo Mikaeli
Erkki Lasonpalo, kapellimestari / Paolo Scafarella, piano

25.11 LUONNOSSA – KONSERTTIELÄMYS LAPSILLE klo 18.00 / Konsertti- ja kongressitalo Mikaeli
Niina Hannula, laulu ja orkesterin johto

8.12.2026 KAUNEIMMAT JOULULAULUT klo 18.00 / Mikkelin Pitäjänkirkko
Jyrki Lasonpalo, konserttimestari / Ilmainen

16.12.2026 JOULUTERVEHDYS STELLASSA klo 12.00 / Kauppakeskus Stella
Jyrki Lasonpalo, konserttimestari / Ilmainen

30.12.2026 BIG BANG BIG BAND – 80's klo 18.00 / Konsertti- ja kongressitalo Mikaeli
Mikkelin kaupunginorkesteri & Savonlinna Big Band
Ville Karjalainen, kapellimestari / Nina Tapio & Antti Koivula, laulu

Lappeenrannan kaupunginorkesteri

5.11.2026 Marraskuun illassa klo 18.00 / Musiikkiopiston Helkiö-Sali
Kaupunginorkesterin yhtyeitä mukanaan Jaan Ots, piano

12.11.2026 Nannerl klo 18.00 / Lappeenranta-sali
Erkki Lasonpalo, kapellimestari / Mikko-Pekka Svala, fagotti

18.11.2026 Iltatähti klo 18.00 / Lappeenranta-Sali
Arttu Takalo, kapellimestari, vibrafoni ja piano / Monologin tulkinta Laura Malmivaara

25.11.2026 Pikkujoulupamaus – Rakkautta, riemua ja raivoa klo 18.00 / Lappeenranta-Sali
Heikki Elo, kapellimestari / The Voice of Finland -voittajat Laura Ruusumaa ja Oliver Rosenholm

2.12.2026 Tule joulu kultainen klo 18.00 / Lappeenranta-Sali
Jani Pola, kapellimestari / Juontaja-solisti Hanna Kaskela ja solistit Jussi Johnsson, Sanna Kemppainen, Tatu Mönttinen, Volter Putro ja Netta Salonsaari

10.12.2026 Joulukonsertti klo 18.00 / Lappeenranta-Sali
Erkki Lasonpalo, kapellimestari / Johanna Takalo, sopraano

Helsingin filharmoninen kuoro

31.12.2026 Uuden vuoden konsertti / Helsingin Tuomiokirkko
Kuorokohtauksia oopperoista, sykähdyttäviä kuoroteoksia ja kuplivaa uudenvuoden tunnelmaa ja kuulet mielenkiintoisia tarinoita!
Tommi Niskala, kapellimestari / Jukka Nykänen piano ja Ilpo Laspas urut

MIKKELIN
KAUPUNGINORKESTERI

LAPPEENRANNAN
KAUPUNGINORKESTERI

HELSINGIN
FILHARMONINEN
KUORO